

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer Kedden.

Szerkesztői iroda:

Kiadó-hivatal

hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beigtatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megye hatóságától.

1100/1865

Folyó évi január 25-én 1020 sz. alatt kelt keg. udv. rendelet szerint a Dublinba és Stettinbe küldendő kiállítási tárgyak vitelbérére nézve, következő leszállítások esz- közöltettek:

1) a dunagőzhajózási társulat a pécsi vasut számára, a díjszabály fele árát engedélyezi.

2) A kir. szabad. Ferdinánd császár északi vaspálya, minden mázsa és mértföld után 1 krnyi málhadijt engedményez.

3) A cs. kir. szabad. keleti vaspálya társulat, ugyan ezen engedélyt téve, de bezárólag a fel és lerakodási díjakat, és ágio pótlék nélkül.

4) Erzsébet császárné nyugoti vaspálya igazgatósága, az 1864. évi ápril 10-én kelt havas alföld osztály féle árszabály a) osztályának alkalmazását engedményezé azon esetre, ha legalább 100 vám mázsa adatik fel, utóbbi engedmény csak a bécsi és lin- czi állomásokra terjed ki.

A nevezett vaspálya igazgatóságai azt kívánják, hogy az elküldendő tárgyak, a ki- állítási bizottmányok, vagy kereskedelmi ipar kamarák bizonyítványai által, mint valóságos kiállítási tárgyak ismertessenek el.

Az Erzsébet császárné nyugoti vaspá- lya igazgatósága még azt kívánja, hogy a bizonyítványokban a gönyök száma és ezek tartalma tizetesen feljegyeztessék, s hogy a fe- lek utasitassanak, hogy ezen okmányokat a küldemények feladása alkalmával az illető fuvarlevelekhez csatoltassanak.

A visszaszállításra nézve e pálya igaz- gatósága, egy olyatén bizonyítvány előm- tatását kívánja, melyben a duplini vagy stet- tini kiállítási bizottmány kinyilatkoztatja, hogy az ausztriába visszakerülő tárgyak el nem adattak.

Miis a nagyméltóságu magyar királyi helytartótanács folyó évi február 28-án, 9099 szám alatt kelt jelentése folytán ezennel köz- hirrre tétetik.

Szatmártt, 1865. márt. 16.

1100/1865

A nagybányai kertület II-ik járás szol- gabirójának folyó hó 3-án 60 szám a. kelt jelentése szerint, Ehrenreich Miklós S.-ujla- ki orvos, mult évi December 18-án Ó-pályi és Tunyog utvonalon utazó táskáját elveszt- vén, abban következő holmik voltak:

Egy fekete posztó attilla és egy fekete magyar nadrág, egy kék blonte selyem gal- lérral; egy fehér magyar nadrág; egy fehér

piquet mellény; három finom vászony ing; három fehér gallér, két fehér zsebkendő; egy pár uj sárga kesztyű; egy gyönggyel him- zett fehérselyemmel bélelt tárcza, melyben egy kis piros köves arany gyűrű volt, va- lamint két ezüst huszas és többféle iratok. A táska ócska, tarkaszintű.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként a kérdéses holmik találó- jának, illető tulajdonos részére leendő átszol- gáltatás esetére 10 ft. biztosított.

Szatmártt, 1865. márt. 17.

II.

A városi hatóságától.

110/1865 R.

Herskovics Mózes kissikárlói lakos, a belrendőri hivatalnál bejelenté, miszerint tár- czáját 104 ft. 30 krral, és többrendű iro- mányokkal elveszté, miis kérelmére miután dobolás által közzé tétetett, csakhamar a be- cületesség ritka példányára Klein Jósi pin- czér megjelent, és a tárczát egész tartalmá- val, e hivatalhoz behozta, e nemes tett elis- meréséül ez ügyet hivatalosan a nyilvános- ság terére hozni kedves kötelességemnek ismertem.

Szatmártt, márt. 24. 1865.

Fáy Imre,
belkapitány.

A szatmári műkedvelők s azzal kap- csolatos helybeli színház érdekében.

A szatmárvárosi műkedvelők szoros vi- szonyát a helybeli színházzal s viszont. alig hiszem, hogy közölnök valaki megtagadhat- ná. Évek hoszu során össze nőtt az, mint két egygyé oltott ág, s ennélfogva érdekeik is, egymástól elválaszthatlanok levének.

A régi idő óta megalakulva levő s min- dig bizonyos üdvös czél szemmel tartásával fellépő műkedvelők — valamint az érdem elismerésével ritkán találkozó nemzet nap- számosai, a színészek, illetőleg a színészet iránti méltánylatból, hogy ne legyenek az erre egyáltalán nem hívott alkalmatlan helyiségekre szorulni, a derék nemes városi tanács, mely a jó és nemes törekvések iránt hideg részvétlenséggel sohasem viseltetett, s mely nyelvünk e nemzeti kincsünk műve- lődését szíven hordozá, annak idejében el- határozá, hogy városunkban épüljön Thalia temploma.

És elismeréssel legyen megemlitve, most már oly színházunk van, mely jelen igénye- inknek tökéletesen megfelel.

A szükséges készletek előállításához azon- ban — ezt sem lehet megtagadni — a mű- kedvelők működése is segédkezül szolgálá- nak s azok fentartásához maig is működé- sükkel járulnak.

Nem szándékom sem a szatmárvárosi

színészet, sem a helybeli műkedvelők mű- ködése történetét vázolni, hanem csak leg- utóbb lefolyt évben napvilágot élt mozzana- toknak, különösen egyét színtérre hozni, mely mint műkedvellőnek, nekem is érdekemben áll, s a mely magános körökben vitatko- zások tárgyát úgy is elégszer képezheté, sőt képezé is.

A legutóbb lefolyt 1864. év, a műked- vellő társaság jótékony működéseinek talán legtermékenyebb éve volt. A Kőlcsey szo- bor felállításához 612 ft. nem megvetendő összevvel járult; a helybeli rom. kath. gym- násium Kazinczy könyvtára gyarapítására 100 ft. A ref. gymnásium physical muzeumára 140 ftot ajánlott fel; végül a színházunknál annyira szükségelt butorzat beszerzésére 146 ftot adott.

Értekezésem tárgyán e legutóbbit tí- zém ki.

A városi műkedvelők működésük ered- ményeivel, a legközelebb lefolyt évben, te- hát az oly régen nélkülözött színházi butor- zatot beszerzék, oly szándékkal, hogy ha az amugy is majd minden évben előtűnő nemes czélok kivitelénél működésükre tér nyiland, ne legyenek kénytelenek magáno- soknak nem mindig örömet felajánlott, de minden esetre a hordozásnál igen nagy al- kalmatlanságot okozó butoraira szorulni.

És ebben a dolog lényegétől az igaz- ságot sem én, sem bár ki meg nem tagad- hatja. —

Jelenleg is itt működő színészeink meg- értekeztek azonban, magán körökben is, de a műkedvellők választmánya utolsó ülésében, bár erről jegyzőkönyv fel nem vétetett, de a melyre mindnyájan kik ott voltunk élén- ken emlékezünk, kérdés támadt, valjon a butorokat a műkedvellők, mint a színház ré- szére készítettetek, a színház használati jo- gával kapcsolatosan a színészek ingyen hasz- nálatra átengedjék-e?

A választmányban voltak olyanok, kik ezt tenni, a színészet pártolása iránti kötel- mőknek ismerék. Mások ellenben a dolgot talán elfogulatlanul tekintve, minden egyes előadás alkalmával, meghatározott 40 kr. csekély bérért oly czélból indítványozták feltételeken átengedni, miszerint az így be- jövőndő pénzből, részint a netaláni rongá- lásokat kijavítani, de más részről különösen a már igen szakadozott függönyök helyett lassankint ujakat előállítani könnyebben le- hetségesé tétessék.

Ez indítvány szótöbbséggel, melynek ugyan semmi jegyzőkönyvi nyoma nincs, de mégis érvényt nyert.

Szabadjon közben kérdenem, valjon e kívánalom nem volt-e jogossággal kapcsola- tos méltányosság.

Jogoságnak mondom, mert mintán a műkedvellők fíradának beszerzésökért, hoz-

zajuk akaratnyilváníthatást kötni is az ő jogukban állott.

Méltányosság, mert e jogot alapjánál fogva kétségbe vonni nem lehet, s megtagadni annyi lenne, mint a műkedvellő társaság eddigi nemes működéseitől el vonni a legkisebb elismerést is.

Azon indítvány, mely morális kötelezettségnél fogva a butorokat, ingyen ajánlá fel, önmagától megbukott nézet, mert a jog ily kötelezettséget, a jogositottól egyáltalán nem követelhet. Ebben ennek irányában támadhat kétségtelen kötelezettség, és pedig a kötelezett részéről, mint a ki idegen tulajdonát annak beleegyezésével meghatározott visszteher mellett, tehát feltételesen használhatja.

Ezt egyszersmind az észjog elvei is világosan így kiáltják.

Ezen s több okoknál fogva, a butorzat méltányosság szempontjából elég csekélyre mérsékelt 40 kr. bérért tehát, a színészek használatára átengedtetni határozatott.

Az első egynehány előadást, színészeink talán a 40 kr. bért sokallván, haszonköleszött butorokkal mutatták be, minek következtében a fenti választmányi határozatnál fogva, a színházi butorok, a városi levéltárba, mint legalkalmasabb helyre, őrzés végett letéteményeztettek; azonban a színpadon csakhamar ismét előkerülvén, s azolta ott minden előadás alkalmával használtatván, egy részről hinni engedik, hogy ez a fentebb megemlített bérfizetés mellett történik, rosszabb esetben azonban másrésztől azt is engedik feltételezni, hogy azon butorok, letéteményezési helyökről önhatalmilag ingyen adtak ki, mely esetben ezen önhatalmu cselekmény ellenében, egy tulajdonos társulat érdeke s joga áll, mely a meghallgatása nélküli cselekvények esetében jogai érvényesítésére magát felhatalmazva érezheti mivel az illető, ki a butorok kiadását, vagy kiadását gyakorolja, e tette által egyszersmind jogot adott a műkedvellő társulatnak, hogy az előadások alkalmával, melynek szá-

ma jelenleg már 90 fele jár, a butorok használatáért begyűlt pénzről, annak idejében számolni is fog; élénk emlékezetben állván mindeddig a társulatnak hajdan valósággal létező, de mostoha kezelés miatt nyom nélkül eltűnő irat, könyv, különösen pedig ruha tára.

Egy műkedvellő.

VIDÉKI HANGOK.

Az Érmellékről márt. hó elején.

A hangok, melyek ez uttal a „Tárogatóba“ fuvok, durok és mollok, Kakas Márton szerint; szürke időben élünk; ködös napok, ködös kedély. Dure megy sorsunk s állapotunk; a jövő reményteljes alakja váz állapotban áll eleinkbe, s mutogatja kétségbeesett ábrázatját.

A földművelő osztály nagyon van sujtva, igen mert a szegény földmiveseknek terményeiket potom áron kell kidobni, akkor midőn egyéb árucikknek oly felső árban pompáznak, s ha a földbirtok nem adja ki reá tett költséget, ellehet képzelni a szorult helyzetet, miért is nem csuda, hogy kedélyünk ködös. Ezekből önként következik, hogy farsangi napjaink is nem a legélvezetdusabban telhettek el. Időjárásunk igen változatos levén, mint most, egy a mult hó elején is fatális nagy sár volt, s épen az időre esett a tasnádi Casino javára rendezett tánczvigalom, mely a fennebbi ok miatt nem lehetett oly népes.

Báloztak itt egy más városban is, de mint tudjuk, hölgyeink talán költség kimelésből — nagyon quodlibet öltözékeket mutattak be. A szép magyar ruha úgy látszik, megint csak az alsó régióba vonja magát; úgy látszik, hogy a nemzeti öltözéket sokakra csak a divat erőszakolta, mit egy más divat oly könnyen le birt vonni.

Dur hangon kell még azt is elsipolnom, miszerint egy szatmármegyei, de ugyancsak Érmentin eső helység határa, most a mult év utolján tagosítottván, midőn a ref. egyház

— az előtt semmi földje nem lévén — 8 köblöst kapott, s a lelkész canonica portiója is növekedett, ugyan ekkor a tanító által használtatott földmennyiség nem plus, sőt mondhatni minus quantumban adatott ki.

Uraim! az iskola az alap, ha nem növelhetjük, legalább ne kevésbitsük a szegény tanítók gyenge jövedelmét. Hej sokat kíván a jelenkor a tanítóktól, azon egyénektől, kiknek a még jó jövedelemmel biztosítottnak látszó Egyházakban is gyakorta kin és nyomor életük.

Egyébiránt mostani zenélésemnek nem czélja e tárgyban tovább fújni a riadót. Conclusiv gyanánt annyit mondhatunk, hogy megérdemlik a néptanítók azt, miszerint róluk gondoskodva legyen, mert hiszen ki kívánna vigkedvel kötelességet teljesíteni akkor, ha ő irányában senki sem kívánna kötetmet teljesíteni. Do ut des! Pártoljátok tehát a még római istenektől is megátkozott szegény tanítókat, mert akkor lendületet adtok az oly tele torokkal ohajtva kiabált népnevelés országá eljövésének. Sapienti pauca dixi....

Általános csak nem a panasz, hogy az ünnepek nagyon meg szaporodtak, azt magunk is tapasztaltuk a mult év nyarán és őszén, a midőn még reggeli isteni tisztelet előtt, alatt, után, a buza és széna hordatott a mezőről, délután már az örlő malmok is rendre használtattak; s hogy jelenben is lehetnek s vannak ünnepek rontók, az bizonyos. Ily tapasztalat között, tehát jól esett hallanunk az Irinyi ref. Egyház t. előjáróinak azon nemes intézkedését, miszerint az Egyház keblében lévő hívek között mindazok, kik ünnepek rontás bűnében találtak, az illető előjáróság által pénzbüntetésre ítéltetnek, s ezen határozat már teljesítésbe is vétetett.

Lássunk vagy is halljunk néhány hangot a zilahi tápintézetéről is, minthogy ennek ügye saját magunké is.

Ez ügyben mult év okt. hó 15-én a Szilágy. szolnoki esperes nt. Faragó József

TÁRCA.

SYLVESTER EST.

(Fővárosi elemény.)

Boldog vidékiek!

Mily sok szép, örömteli órákat töltetek önök most egy öntetű társaságaikban, mily fenségesen éldelik az élet kellemeit, míg mi irigylett pestiek, azt sem tudjuk, hol is kezdjük csak hát a mulatságot, s azon törjük fejünket, hova is kellene csak meghivatni magunkat Sylvester estéjére, ha nem akarjuk nyelni a komlóban, egyszerre százötven szájból gyárkéményként özönlő szivar s pipafüstöt.

Esztünkbe jutnak ilyenkor azon kedves, háziás falusi s kisvárosi társaságok, melyekbe ha mint idegenek lépünk is be, már belépünk otthoniasan érezzük magunkat, s ismertekké lesznek a társaság tagjai, mint ha csak épen közöttük nőttünk volna fel.

Ilyen és több más ehhez hasonló eszmék foglalkodtaták agyamat, s a köröttem lebegő bodor szivarfüstben képzelmem ily társaságokat mutatott, midőn ajtómon kopognak.

— Lehet, — kiálték felegyenesedve pamlagomon.

A következő perében egy hordár lépett be, s öltönye zsebéből, minden szó nélkül, egy levelet vont elő, s felém nyujtá.

Átvevén, kívül rajta az én nevem áll, s így kétségtelenül nekem szól.

— Ki küldi? kérdém a még mindig hallgató emberre nézve.

— Egy úr, — felelé vontatva, s némileg akadozva.

— Hogy hívják?

— Nem tudom.

— Hol lakik?

— Nem tudom.

— Különös, — mondám csaknem türelmetlenül s rövid feleletek miatt; de ki adta tehát s ki küldte e levelet?

— Mondám, hogy egy úr, — volt ismét a rövid felelet.

— Hol beszélt vele?

— Itt az utcán.

— És nem üzent egyebet?

— Nem.

Ez alatt feltörém a levelet. Benne egy névjegy volt, egyik ismerősömtől, Pataky Patakvári János nyugalmazott tanácsostól, s hátulján e szavak:

„Ma este szívesen látandom önt.“

— Ah! most már tudom, — szólék emberemre nézve; — jól van, el fogok menni.

E szavak után, miként jött, szótlánul távozik; azonban daczára a szobában elterülő illatos szivar füstnek, bizonyos kellemetlen, nem annyira illat, mint borszagot hagyott hátra, mi megfejté előttem hallgatóságát.

Még egyszer megtekintém a névjegyet, s az öröm egy elpalástolhatlan mosolya vonult végig arczomon; mert várakozásomon felül egy jó estére volt kilátásom, minek következtében egyelőre a délután is észrevétlenül röpült el.

Este lett. Ablakomon az utcai lámpák sugarai kezdének belopódzni, s én készülék meghívómhoz.

Pontban kilencz óraker ki indultam lakomról, s egyenesen Patakváriékhoz tarték. Már távolról kíváncsian néztem az ablakokat, ha világosak-é; de nem láttam semmit. Sötét volt minden, mintha nem is lak-

ná ember e házat. Gondolám befüggönyözték az ablakokat; s ez megnyugtatót.

A mint a lépcsőn felértem, a szobaleánnyal találkoztam.

— Van-é már sok vendég, kérdém tőle.

— Vendég? Ismétlé ez bámulva.

— Igen, — bizonykodám, — vendégek az estélyre.

— Uram, ön téved talán, — viszonzá pajkos mosollyal.

— Gondolom nem; hiszen mára szól a jegy.

— Minő jegy, ha szabad kérdezmem?

— A meg hívás, melyet egy hordár hozott hozzám.

— Oh! most értem, — felelt vontatva, s némileg nevette, — másként van a dolog uram! Azon jegy elkésett; tegnapra, szól az, mert itt volt az ifju nagyságos úr, ki szeretett volna önnel találkozni, és még csodálkoztak is rajta, hogy ön elnem jött. Valószínűleg csak ma kézbesítette a hordár.

Ha így állnak a dolgok, úgy elhiszem hogy tévedtem. Na de nem tesz semmit, honn vannak-é?

— Nincsenek, kérem. Még hét óraker elmentek színházba.

Ez utóbbi szavak meggyőztek a valórról. Tehát a hordár tévedt, s valószínűleg tegnap elfeledé teljesíteni meg bizását; ma pedig eszébe jutván ez, gondolá: mindegy, egy nappal későbbben vagy korábban, mégis kézbesíti.

Kedvem, mely pár perccel előbb oly vidor volt, kezdett alább szállni, s a történetekért némi kárptólást szerzendő, elindultam egyik barátomhoz, kinek azon esetre, ha máshova nem lesznek meghíva, megígértem, hogy vele töltöndem ez estét.

ur elnöklete alatt, népképviselői alapon szervezett Egyh. megyei nagy gyűlés tartott Sz.-Somlyón, a midőn is nt. esperes ur Egyh. és világiakból alakult gyűlést üdvözölve, reményét fejezte ki ily téren többször is találkozhatni, miután a fokozatos képviselői rendszer életbe léptetése már szönyegen van; majd egy rövid visszapillantást vetvén a zilahi tanoda multjára, felhívja a nagy gyűlést a felett tanácskozni, hogy e tanodában a tanulmány minél többekre nézve lehetővé tétessék sat.

B. Bánffy Albert ó nsága ohajtását fejezte ki, vajha népünk az intézet nagy és magasztos célját kellőleg megértené s tetleleges segéllyel járulna ezen épen a szegény nép számára felállítandó tápintézet létesítéséhez, miért is a körlelkész uraknak utasításul adatott ez ügyben a népet részvétre fölhívni.

Ugyanekkor az Egyházak nyilatkozatai is meghallgattatván, úgy találta az Egyház megyei gyűlés, miszerint a tápintézet meg-alapítása s segélyezésére nézve, az Egyházak általános többsége hajlandó elfogadni a tápintézet tervben ajánlott fizetési kulcsot, hogy t. i. tízevíg terjedőleg minden bérfizető által egy véka kepe után 2 iteze gabona fizetessék évenként, és azt a képviselői gyűlés is kules gyanánt megállapítván s elvileg elfogadván, bizton reméli, miszerint ezen Egyh. megye ref. hitsorsosi a nevelés ügyének magasztos érzetétől áthatva nem késendének letenni áldozataikat a nevelés oltárára.

Most tavasszal a r. sz. sinattal egyidejűleg Zilahon ismét képviselői gyűlés fog tartatni, s a nyilvánulandó részvét s tetleleges segélymennyiségéhez képest fog meg-alapítani a tápintézet.

Adjon Isten kívánt sikert! tiszta kebel-lel ohajtjuk!

Berekesztem tudósításonat moll hangon azon szomorú hírrel, hogy az érdemekben öszült 72 évet élt tasnádi ref. lelkész, már csak néhai Kiss György, mult hó 9-én te-

mettetett el, szélütés által hirtelen szakítottván ki hivi köréből. Béke hamvaira!... Béke az élők közt!!

Érmelléki.

HELYBELI HIREK.

* A városi ifjuság több nemes keblü hölgyek közreműködésével legközebbi napokban előadandó hangversenyre készült, melynek tiszta jövedelmét a mármarosi inséggel küzdők részére fordítandja. A lelkes törekvés s a nemes cél, hiszszük hogy pártolásra találанд.

* A hires „Dunanan“-t s még hiresebb „Cancan“ táncot mi is láttuk még pedig kétszer, bár egymásután háromszor adatott, folyó hó 21. 22. és 23-án. Először felemelt ár mellett nagyszámu közönség előtt, mert oda ekkor a curiosum vitt. Másodszor ismét emelt ár mellett adatott, de valamint mi, úgy mások is azon valódi véleményben voltak, hogy a kétszerezett árért czélszerűbb lesz két jó darabot megnézni. Harmadszor leszállított ár mellett ismét megnéztük azon kíváncsiságból, hogy valjon lesz-e kívülünk más néző is, s előlegesen alig hittük a mi még is beteljesedett, hogy ez este jövedelme a multinak fele-igázás miatti hiányait kipótolandja.

* Szombaton april 1-én bérlet szünetben Kocsisovszky Boreza javára adatik: „Tündér ujjak“ igen nevezetes francia színmű 5 felvonásban. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

* Tavasz napjaink oly kemény hidegséggel köszöntött be, hogy januárnak is be illenék.

* Kereskedőink készülnek, hogy a boltjaik elibe nem sokára alkalmazandó ernyőket, alacsony sorsra juttatják: hogy a magas légvárakban lakó polgár társaink fejőket abban megüthessék.

* Varga-utcában több darab fatörzs, idők hosszú során át azért türetek meg, hogy

azoknak, kik városbelieink közül a fénytűzés miatt tönkre jutnának, ne kellessék a messze erdőbe kifáradniok, hanem kényelmes közelségben kaphassanak... koldusbotot.

* Kedden april hó 4-én lesz közönségünk kedvencz színésznője Homokainé asszony jutalomjátéka, a „Szép Marquise-nő“. Hiszszük, hogy közönségünk tömeges megjelenéssel fogja megtisztelni a művésznőt.

* Templom-utcai kövezetünk azért halad oly lassan előre, mert a „Nyilt-tér“ rovatában az emberek a köveket egymásra hajigálják.

SZÍNHÁZ.

Szombaton april hó 1-én Kocsisovszky Boreza javára adatik:

„Tündér ujjak“

nevezetes Franzi színmű 5 felvonásban. Vasárnap april hó 2-án negyedszer és utoljára adatik: „Dunanan apó és fia utazása“, vig ope-jette 3 felvonásban.

Kedden april hó 4-én HOMOKAINÉ javára adatik:

A SZÉP MARQUISE-NŐ

francia dráma 4 felvonásban.

Nyilt-tér*)

Tessék magát saját tükrében megtekinteni.

M. J. ur a „Tárogató“ f. évi 11-dik számának „Nyilt-tér“ rovatában, sok mindenfélének előrebocsátása után, végre a dolog velejére azt mondja:

„És már most azon pártfogolt mintára térek. Mit mond ön sine mente notárius ur, hogy ha azon hirdetmény egy kereskedő ellen fordittatik, egy oly csödhirdetés nem te-

*) E rovatban megjelent cikkekért, csakis a sajtó hatóság irányában vállal felelőséget a Szerk.

Nem találtam honn. Azonban inasának meghagyá, hogy ha jövök, küldjön a színházba, hol találkozandunk, s honnan majd a komlóba megyünk.

Mentem tehát egyenesen a kerepesiutra. Már az első felvonásnak vége volt s épen kezdődött a második. Faustot adák, s a „földszint“ zsufolva volt. Nagy nehezen befurakodtam a tömeg közé; de boszuságomra az én barátomat sehol se láttam.

Egyik baloldali zártszéken ült Andori, egy vén jogász, ki nem csak a keresett barátomnak, Emilnek, de nekem is ismerősöm volt, s kérdém tőle:

— Nem látta-e Emil barátunkat?

— Volt itt, — felelé hidegvérrel, — de a komlóba ment alig pár perccel előbb.

Most már rohantam, hogy valamiképen el ne szalasszam.

Bemegyek. A helyiség telve volt mindennemű és rendű étkező pipázó és nevető vendéggel, kiket az ez estén kiluttriázandó száz üveg pezsgő vont ide.

Mennyire a füstfelhő engedé, csakhamar átfutám szemeimmel a helyiséget, s dacára, hogy az épen szereplő „politikus suszter“ felé fordult valamennyi fő, meggyőződém, hogy Emil itt sincs.

Boszuságom már tetőpontján állt. Ily pórúl járnai a meghívással! így luddá tétetni barátom által! Ez felháborítá véretem, s dacára több ott mulató ismerőseim marasztásának, távoztam, s kettőzött léptekkel sieték szállásomra.

A mint a kapu előtt állnék, várva a házmesteri kegyes bicegés végét, az óra tizenegyvet üt.

— Jól vagyunk, — mondám magam-

ban, — se Patakváriéknál, sem Emillel nem mulattam, s már tizenegy óra.

Azonban csakhamar csikorgott a kules, s a kapu megnyilt.

— Jó estét, — dörmögé vén házmesterem, — tíz óraker egy úr volt itt, s e névjegyét bízta rám, hogy ha ön haza jó, adjam át.

— Köszönöm, felelé röviden; s szivarom izzó világánál igyekvém elolvasni.

„Bányai Emil.“

— Visszatérjek, — gondolám; — eh! annyi zavar, boszuság után úgy sem mulat-hatnék már; legjobb lesz Morpheus karjai közé vetni magamat.

Ugy lőn. Lefeküdtem. De alig alszom el, iszonyu éktelen lárma ébreszt fel.

Hallgatom. Ajtómon kopognak.

— Ki az? — kiáltám gyertyát gyujtva.

— Én vagyok, kérem, — felelé egy hang kinn, — tessék kinyitni az ajtót hamar mert baj van.

— Mi a manó, — gondolám, — csak nem tűzvész vagy pestis ütött ki, hogy így sürget.

— Kérem, csak hamar, — ismétlé az előbbi hang.

— Igen, — felelé, — csak annyi türelmet kérek, míg felöltözködöm.

E szavakra magam is kezdék aggódni, s jól, rosszul, ahogy hamarjában lehetett, magamra szedém öltönyeimet, s a gyertyát kezembe véve sieték az ajtóhoz, hogy felnyissam, s lássam mi baj van.

Felnyitám. De oh szent Krispin! Egy zilált haju, villogó szemű, dühöngő férfi áll előttem, kezében egy óriás; nagy ollót és tört tartva.

Első pillanatra azt hívé, hogy én le-

szek az áldozat, s vérben forgó szemeinek villáma engem sujtand agyon. De a mint egy másra tekinték, emberem pár lépést hátrált

— Bocsánat uram, — hebegé zavartan, — tévedtem; nem az urat keresem, hanem Lámpásy Caligula kereskedő segédet.

És szégyen pírral, ha ugyan annak nevezhető arcoveressége, sietve távoztok a másik ajtóhoz, hol ismét ugyan azon módon kezdé dörömbözni.

Mint másnap megtudám, a keresett Lámpásy ur a szomszéd szobában lakik, s szerencsétlen éji vendégem, ki bizonyos okoknál fogva, saját házanál akart boszut állni rajta, eltéveszté az ajtót.

Végre elcsendesedett minden s én ismét bezártam ajtómat. Azonban előbbi ál-mom oda lett, és nem tudtam elaludni is-mét. A történetek sokkal inkább bántának, sem hogy feledni tudtam volna, s agyamat szüntelenül foglalkodtaták.

Folytonos hánykodás közt tölték még két órát, míg végre, a harmadikat már nem hallám.

Ilyen volt az én Sylvester éjem! Ilyen volt az én mulatságom. Én ki korábban ez estét mindannyiszor kedves és ismert társaságban töltém a vidéken, e pesti mulatságot nem fogom feledni soha; mi hogy még élénkebb képet nyujtson, képzeljék hozzá önök olvasóim a másnapi, új évi köszöntők óriási seregét, kik még azt sem várják hogy az ember legalább magától felébredjen, hanem, kezdve a házmestertől, a szabó-inasig, még sötét reggel egy másnak adják az ajtót.

Igy mulatunk mi, boldog pestiek!

Varga Vilmos.

szí-e rögtön semmivé hitelét? De ezt fel kellene tudni fogni Lieber Oxforder.

Ezen nyilatkozatot felfogván, kérdem: minő czímet érdemel az olyan ember, ki 1-ör a 8-dik számban megjelent feljajdulásában azt követelte, hogy az elárverelendő rozsályi birtokát tárgyzó felhívásban, ő mint kezes neveztetett volna meg, holott az ügyiratok őt, mint egyenes adóst ismerik; ki 2-ör ezen feljajdulásában maga oda nyilatkozik, miszerint nem tudja, hogy tiszta, vagy zavaros volt-e a kutfő, melyből a nehezelt felhívas merítettett? Mindamellett nem állotta annak kiboc-ajtóját sértegetésekkel illetni; ki 3-ör dicsekszik, hogy ő mennyi meg mennyi adót fizet, holott a szegény nagy hodosi előljáróság törí a fejét, hogyan szedje be rajta a több év óta hátralékban levő 228 ft. 54 1/4 kr. adót; ki 4-er a 10-ik számban megjelent cikknek egyetlen egy szavát sem tudván megczáfólni, e helyett neki ment a cikkirő képzelt személyének, és azt dorongokkal irt gorombaságokkal illette, milyenekhez annál inkább ért valaki, minél miveletlenebb, gondolván, hogy ha a

gordiusi csomót észszel felbontani nem lehet, ketté kell azt éles karddal vágni; ki végre 5-ör a 11-dik számban megjelent cikkében nyíltan elárulja, miszerint még azt sem tudja, hogy a telekkönyvi hatóság még eddig soha sem foglalkozott esődhirdetésekkel.

Kérdem: az-e az Oxfordból kikertült notárius sine mente, kinek cikkét nem volt képes M. J. ur észszertien megczáfólni? vagy az, ki dorongokkal irt goromba cikkében maga elárulta, hogy ő tudatlan ember?!

Most következnének M. J. ur kériemelt czimei. Én azonban egyetsem ruházok reá. Hanem inkább kérem őt, ne szaporítsa a magyaron fekvő azon átkot, hogy ez soha egyet nem ért. Ne csináljunk a szabadságból egyedáruságot.

Végyszavam, hogy M. J. urnak megbo- csát és az öreg urat is tiszteli

Énis másis.)*

* E tárgyat e részről is befejezettek nyilvání- ja a Szerkesztőség.

Szerkesztői üzenet.

É.....nak. Az igenis épületes mustra hely- beli híreket szivesköszönettel vettük, melyeknek nem vonjuk kétségbe elérendő hatását. A beces ígérete koronkénti beváltását annyal inkább reméljük, miután azoknak közlésére különösen hivatva is érezzük ma- gunkat.

Hibaigazítás. Lapunk utóbbi számá- ban megjelent Kőlcsey szobor és könyvtár- ra tett adakozásokat tartalmazó cikk 4-dik sorában, „223. N. Kende Lajosnő“ helyett „223. N. Kende Kanutnő“ olvasandó. Ugyan- csak e cikk 7-dik sorában „Könyvtárnok“ helyet „Könyvtárnak“ olvasandó.

ÜZLET.

Mártius 22-én.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 4—4 ft. 40—80 k. Kétszeres 3 ft. 60—30 kr. Róz 2 ft. 30—40 kr. Árpa 2 ft. 40—60 k. Zab 1 ft. 10—20 kr. — Tengeri 2 ft. 20 k. 3 ft. 10 kr. Kása 5 ft. 60—40 kr. Paszuly 8 ft. 10—40 kr. Krumpli 1 ft. 20—50 k. Aszu szilva 9—9 ft. 40 kr.

HIRDETÉSEK.

1865 P.

Arverési hirdetmény.

Néhai Szilágyi Demeter F.-homoródi volt lakos hagyatékához tartozó F.-Homoród községi 20 sz. tjkben foglalt volt urbéri birtok, mely belsötelti lakházból, szekér- szin, kettős ól, kamara, s mint egy 20 cat. hold 1000 négyszög ölszántó és kaszáló földből állanak, s összesen 400 ftra becsültek. Szatmármegye árva tör- vénszékének f. évi január 9-én 2115/1864 Á. sz. a kelt végzésével árverés útján el adatni rendeltetvén, árverési határidőül f. évi april 22-ik, és szükség esetében má- jus 22-ik napjának d. e. 9 órája a hely- szinére F.-Homoródra kitűzték, melyre a venni szándékozók 10% hánat pénzzel el látva oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a végrehajtással megbizott alót irt szolgabirónál bármikor megtekinthetők.

Erdőd márt. 20. 1865.

4—3

Novák Károly, szbiró.

102/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Gindele József felpe- res részére, ennek 420 fnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Geng Mi- hály és Kinál Magdolna örökösei alperes- sek ellen, a Nagykároly községi 56. sz. tjkönyvben A. I. és t. 1. alatt Geng Mi- hály és Kinál Magdolna nevére bejegyzett birtokokra, melyek belsötelten épült egy téglából és vályogból levő 5 szobát, két konyhát, és egyebet magában foglaló lak- ház, egy másik albáz, valamint 2 holdnyi legelő, 4 holdnyi szántó és 5 kapásnyi szőlőföldből állanak, s összesen 2310 ftra becsültek, elrendeltetvén: árverési ha- táridőül az 1865. évi april hó 19-ik, és szükség esetén 1865. évi május hó 19-ik napjának d. e. 9 órája a helyszinére tū- zettet ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvénszéknel, és a végrehajtással megbizott Nagy Elek főszolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatók, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék-ének 1865. évi mártius hó 2-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond, t. h. kiadó.

4—3

Hirdetmény.

Melyszerint közhírré tétetik, hogy Luby János nagyari birtokos felperes részére Gaocsályi Ferencz Nagy-Ar község főbirá-

jától, mint az összes nagyari lakosságot képviselő alperestől s egyszersmind Nagy Ar község összes alperes lakosságtól 800 o. é. ft. és ismét 494 o. é. ft. és járulé- kai erejéig lefoglalt 56 db. lónak, 3 db. sertésnek, továbbá 51 db. szarvasmarhá- nak, melyek állanak ökrökből, tehenekből ökörtínökből és egy éves borjúkból, elad- sására f. évi april hó 10 napjának d. e. 10 órája F.-Gyarmatra az akkoron tartandó nagyvásárra tüzetett ki, hová a venni szándékozók készpénz fizetés mellett meg- hivatnak.

Kelt K.-Naményban márt. 11. 1865.

Szücs Albert, esküdt, mint végrehajtó biró.

Eladó zongora.

A piacon 26. sz. háznál egy új szerkezetű minél kevésbé használt Zongora eladó.

Értekezhetni e felől ott J. senszky Lajossal.

1—3

841/1864 tk.

Hirdetmény.

Liptai József marasztalt alperesnek neje- vel Jóó Károlinával közösen birt és szatmá- városi 1102 szjkben foglalt következő birtokai u. m.

- 1373 számú háza 1200 ft becsérték, 7600 hrsza. birtok 400 ft. „ 7602 hrsza. „ 400 ft. „ 7995 hrsza. „ 500 ft. „ 8685 hrsza. „ 600 ft. „

Hartman István nyertes felperes javára, 129 ft. 62 kr. s járulécai erejéig bíróltag elárvereltetni rendeltetvén, árverési hatá- rapokul kitűztettek: a házra nézve első hatánapul f. évi május hó 29-ik napja, másodikul július 10-ik napja, mindenkor d. u. 3 órakor a helyszinére. A többi bir- tokra nézve első hatánapul f. évi május hó 30-ik napja, másodikul július 14-ik napja mindég d. u. 3 órára a tkönyvi iro- dában. Mi is oly kijelentéssel tétetik köz- hírré, hogy az elárverelendő birtokok első ízben becsáron felül, másodikban azon alól is elfognak adatni.

Az árverési feltételek a tkönyvi irodá- ban, hivatalos órak alatt megtekinthetők. Szatmárváros tszéke mint tkönyvi ható- ság 1865. febr. 4-én tartott üléséből.

1—3

822/1864 tk.

Hirdetmény.

Szabó Pál marasztalt alperesnek e vá- rosi 809. sz. a. alatt fekvő házastelke 500 ft. becsértékben, valamint a Halványhátton 11544 hrsza. lanká földje 200 ft. becsér- tékben, Dávid Herskó nyertes felperes ja- vára, 136 ft. s járulécai erejéig, a telek- könyvi irodában megtekinthető árverési

feltételek mellett eladatni rendeltetvén, e- vegett hatánapul tüzetnek:

a) A házra nézve első ízben f. é. május 22-ik napja, másodikban június hó 23-ik napja.

b) A lankára nézve első ízben f. évi május 23. másodikban f. évi június hó 24-ik napja, mindenkor d. u. 3 órakor és a helyszinére, még pedig oly kijelen- téssel, miszerint az elárverelendő birtokok első ízben a becsáron felül, másodikban azon alól is elfognak adatni.

Szatmárváros tszéke mint tkönyvi ható- ság 1865. márt. 11 tartott üléséből.

1—3

5068/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék- e részéről ezennel közhírré tétetik, mi- kép a végrehajtási árverés a megyei ár- vapénztár felperes részére, ennek 168 fnyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Kinczel Mihály s neje Morent Terézia alpe- res ellen, ezeknek a Nagykároly községi 177 sz. tjkönyvben A. I. alatt Kinczel Mihály s neje nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 2/3 részes kültartozmányos s cserépfedélű lakház s mellek épületekkel ellátva, urbéres belsö telekből állanak, s összesen 3300 ftra becsültek, elren- deltetvén: árverési határidőül az 1865. évi april hó 25-ik, és szükség esetén 1865. évi május hó 30-ik napjának d. e. 9 órá- ja a helyszinére tüzetett ki; melyre ven- ni szándékozók oly kijelentés mellett hivat- nak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvénszéknel, és a végrehajtással megbizott Nagy Elek főszolgabirónál bár- mikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés al- kalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatók, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üt- tetni.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék-ének 1865. évi február hó 23-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond, t. h. kiadó.

2—3

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közön- séggel tudatni, hogy nálam bár mely órá- ban s bár hova is elő fogat rendelhető.

Fridman Simon, a fürdőház haszonbérloje.

85/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék- e részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés kir. kinestár mint felperes részére, ennek 2148 fnyi és 9 1/2 kroyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Gottlieb Mues és neje Markovica Josefa alperesek ellen, ezeknek Apa köz-

ségi 129 sz. tjkönyvben A. I. 1. 7. 181 házszám és t. 1. 135 házszám alatt ne- vére bejegyzett birtokaira, melyek egy 3 hold 120 □ öl kiterjedésű beltelekből, lak és gazdasági mellék épületekből s egy másik 1200 □ öl kiterjedésű beltelek- ből, ezen létező szeszgyári épületből, s gyári felszerelési eszközökből, 94 hold szántó s kaszáló földből s 75 hold erdő- ből állanak, s összesen 17,864 ftra be- csültek, elrendeltetvén: árverési hatá- ridőül az 1865. évi május hó 4-ik, és szükség esetén 1865. évi június hó 8-ik napjának d. e. 9 órája a helyszinére tüze- tet ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvénszék- nel, és a végrehajtással megbizott Cseh János főszolgabirónál bármikor megtekin- hetik, s hogy a kérdéses birtok, a men- nyiben az első árverés alkalmával becs- értéken vagy azon felül el nem adathat- nek, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvény- székének 1865. évi február hó 9-ik nap- ján Szatmárt tartott üléséből.

Szatmáry, telekk. kiadó.

2—3

4703/1864 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék- e részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Braun Abraham felpe- res részére, ennek 1000 fnyi köve- telése, s a törvényes járulékok erejéig Adler Leopold alperes ellen, ennek a Nagy Károly községi 25 sz. tjkönyvben 233 h. sz. az ő nevére bejegyzett birtokaira, me- lyek egy 130 □ ölnyi beltelken fekvő és két utcái szobát, egy bolt szobát, két udvari szobácskát és pinczét magában fog- ló vájog épületből állanak, s összesen 1150 ftra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi april hó 5-ik, és szükség esetén 1865. évi má- jus hó 5-ik napjának d. e. 9 órája a helyszinére tüzetett ki; melyre venni szán- dékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt tör- vénszéknel, és a végrehajtással megbi- zott Nagy Elek főszolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adat- hatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvénszék-ének 1865. évi február hó 16-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond, h. tkönyvi kiadó.

2—3